

αποφασιστική ἢ καταδικαστική ἀπόφασιν τοῦ πλημμελειοδικαίου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου ἐνῶπιον τοῦ ἀρμοδίου διοικητικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι ἢ οἱ τὴν πρώτην ἀπαριθμησιν ἐνεργοῦντες ἰδιαιτέροι ἐπιστάται θεωροῦνται, καθόσον ἀπὸ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 8 ἀναφερόμενα παρανομήματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατίθενται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀρμοδίου παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελέως.

Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐνεργεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, θάβουν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατώνει αὐτὴν ἀνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 11.

Οἱ ἐπιφορτισθόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, Ταμίαι, Ἐπιστάται καὶ εἰσπράκτορες θέλουν ἐφοδιασθῇ μὲ διπλότυπα βιβλία καὶ πίνακες, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδίδουσα ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίαν.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχμῶν 25 ἕως 200 ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 13.

Πᾶσα διένεξις ἀναρῶντις εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου μεταξὺ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου, δικάζεται ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον τῆς Διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως, εἰς ἣν ἀνεφύει, ἀντιπροσωπευομένου τοῦ δημοσίου παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων.

Ἄρθρ. 14.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. ΜΕΛΑΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν καυσοξύλων κλπ. φόρου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἀπὸ τῆς ἀ. τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου καταργεῖται ὁ φόρος·

α) Ὁ ἐπὶ τῶν καυσοξύλων.

β) Τῶν φουρκάδων, ὅσαι χρησιμεύουν εἰς ἀμπέλους, σταφιδάμπέλους καὶ καλύβας.

γ) Τῆς χρησιμευούσης εἰς ἐργαλεῖα τῆς γεωργίας ξυλικῆς, καθόσον τὰ εἶδη ταῦτα ξυλικῆς ὑλοτομοῦνται πρὸς τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους χρῆσιν.

Ἄρθρ. 2.

Πᾶς μέχρι τοῦδε Νόμος ἢ Διάταγμα περὶ τούτων τηρεῖται μόνον καθόσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα Νόμον. *Ἰ. Ν. 74. 49. Ν. 1836.*

Ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ ἐνέργεια ἀντίθεται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. ΜΕΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χαρίτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

Οἱ κατάδικοι Βασίλειος Νάνος, Γιαννάκης Κάτσικος, Χρήστος Ἀναστασόπουλος, Σπύρος Κωνσταντίνου, Γεωργάκης Γιάννη Τσαντίλας, Ἰωάννης Ἀθανασίου Νίκας, Γεωργάκης Ἀθανασίου Νίκας καὶ Παναγιώτης Φλέγκας, δραπετεύσαντες ἀπὸ τὰς φυλακὰς εἰς τὰς ὁποίας ἐκρατοῦντο, ἀλλ' ἐμφανισθέντες αὐθορμήτως εἰς τὰς Βασ. Ἀρχὰς ἐξαιτούμενοι τὸ Βασ. ἡμῶν ἔλεος, ἀπαλλάττονται τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς των, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ μὴ κατασταθῶσι πλέον ἐνοχοὶ ἐγκληματικῶν πράξεων, καὶ νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς κατοικίας των ἐγγυητὴν περὶ τῆς μελλούσης καλῆς διαγωγῆς των.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰανουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέας Α. ΜΕΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 3.

1844.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Φεβρουαρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμοι: 1) Περί εκλογῆς ἐνόρκων. — 2) Περί τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1843 ἔτος. — 3) Περί καταργήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν καυσόξυλων κλπ. φόρου. — Διατάγματα δύο περὶ χαρίτων. — Δηλοποιήσεις περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων Τριφυλίας.

ΝΟΜΟΣ

Περί εκλογῆς ἐνόρκων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Λ Α Δ Ο Σ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1836 περὶ εκλογῆς ἐνόρκων Νόμον, καὶ τὸν ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμον.

Σκεφθέντες ὅτι τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια εἰς ἃ κατὰ τὰς προμνησθείσας διατάξεις ἀνήκει νὰ ἐκλέξωσιν ἐξ ἡμισείας τοὺς κατὰ διοικήσεις διορισθησομένους ἐνόρκους, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συγκαλεσθῶσι μέχρι τοῦδε, ἡ δὲ ὀριστικὴ σύνταξις τῶν διὰ τὸ παρὸν ἔτος καταλόγων τῶν ἐνόρκων δὲν δύναται ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ πλέον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ κατὰ τὰ διοικήσεις κατάλογοι τῶν ἐνόρκων διὰ τὸ παρὸν ἔτος θέλουν συνταχθῇ ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ μόνων τῶν Διοικητῶν.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, ΑΝΔΡ. ΛΟΝΤΟΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ,
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Μ. ΣΧΙΝΑΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμῶντες νὰ μένωσι καὶ ἐφέτος ἀπηλλαγμένοι ὅσον ἐνεστὶν οἱ ἀγαπητοὶ ἱμῶν ὑπῆκοι ἀπὸ τὰς κατὰ-
πιέσεις, αἵτινες συνήθως συνοδεύουν τὸ σύστημα τῆς
ἐνοικιάσεως τῶν φόρων· πρὸς δὲ, νὰ μετριάσωμεν τὸν
ποιμνιᾶκὸν φόρον, καθόσον αἱ παροῦσαι οἰκονομικαὶ τοῦ
Κράτους περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσιν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-
κῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμ-
βουλίου τῆς Ἐπικρατείας,

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1843 ἔτος προσδιο-
ρίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν.

§. 1.

α) Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἴγας καὶ πρόβατα) 30
(τριάκοντα) λεπτὰ κατὰ κεφαλὴν.

β) Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

γ) Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν.

δ) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ
ἡμίσειαν.

§. 2.

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου·

α) Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, χοίρων καὶ προ-
βάτων·

β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων, καὶ οἱ μόσχοι
τῶν βοῶν, καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι μέχρι τῆς
ἡλικίας τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων·

γ) Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἂν καὶ σφάζωνται διὰ γῆρας·

δ) Ἀνὰ ἓνα οἰκόσιτον χοῖρον εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν.

§. 3.

Ὁ φόρος ἐνὸς ὡς ἀχθοφόρου χρησιμεύοντος ὄνου,
ἡμιόνου ἢ ἵππου διὰ πᾶσαν γεωργικὴν οἰκογένειαν ἐλατ-
τοῦται καθ' ἡμίσειαν δραχμὴν.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω,
θέλει εἰσπραχθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν
τοῦ δημόσιου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν Οἰκονο-
μικῶν Ἐπιτρόπων ἢ διοριζομένων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἰδιαίτερων ἐπιστατῶν, ὅπου
ἤθελε τὸ κρίνει ὠφέλιμον.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἐκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων
ζώων πρέπει νὰ γείνη ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως
διορισθησόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος, εἰς τὸ ὅποιον

παρεχέμασαν καὶ ἐγέννησαν· τὰ δὲ ἀγωγιατικὰ ζῶα
ἀπαριθμοῦνται, ὅπου καὶ ἂν εὐρεθῶσιν.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἐν γένει τῶν ζώων λιχνικῶν τε καὶ
χοινοδρικῶν θέλει ἀρχίσαι ἀπὸ τὰς 20 τοῦ Φεβρουαρίου.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρόνεται εἰς μίαν δόσιν, τῶν
μὲν χοίρων εὐθὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος
Νόμου, τῶν μεγάλων ζώων ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαρίθμη-
σιν, τῶν δὲ λοιπῶν ζώων ἐν γένει τὴν 1 Μαΐου.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ φροντὶς πρὸς εἰσπραξίν τῶν χρημάτων ἀνήκει κυ-
ρίως εἰς τὸν Ταμίαν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποῦ
ἀνήκει τὸ τμήμα, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ ἐγείνεν ἡ ἀπαρίθ-
μησις, ἀλλὰ τῶν ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πλη-
ρωθῇ εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ τμήματος ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν
ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας των.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως σφαγέντα ἢ ἄλλως ἀπολε-
σθέντα ζῶα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν.

Ἄρθρ. 8.

Ὅστις ἤθελεν ἀποσπάσει τὰ ἰδιά του ἢ τὰ ὅποια
αὐτὸς βόσκει ζῶα ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησιν, ἢ δὲν ἤθελε
φανερῶσαι εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησιν
ὑπ' ἄλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, ὅλας τὰς θέσεις, ὅπου
εὐρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἰδιά του ἢ τὰ παρ' αὐτοῦ βο-
σκόμενα ζῶα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποφύγῃ τὴν φορο-
λογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' ὅποιονδῆποτε ἄλλον τρό-
πον ἀπάτης ζημιῶι τὸ δημόσιον κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ
ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς
τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν,
ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου ὅσον ἐπηρεσπά-
θησε τοιοῦτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς χρηματικῆς ποινῆς τὸ ἓν
τρίτον δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθε-
λεν εἶναι οὗτος, εἴτε δημόσιος ὑπηρετῆς πρὸς ἀνταμοιβὴν
τῶν κόπων, τοὺς ὁποῖους κατέβαλε διὰ νὰ μὴν ἀπο-
στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων. Ἐπίσης ἔχουν
δικαίωμα νὰ λάβουν τοιαύτην ἀνταμοιβὴν οἱ ἰδιαίτεροι
ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ἐπιστάται. Ἐκτὸς τῶν τὴν πρῶ-
την ἀπαρίθμησιν ἐνεργούντων, καὶ ὅταν ἀκόμη ἤθελον
ἐνεργῆσαι οἱ αὐτοὶ καὶ δευτέρων τῶν αὐτῶν ζώων ἀπα-
ρίθμησιν.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη χρηματικὴ
ποινὴ θέλει καταγινώσκεισθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον
ἐκεῖνο, εἰς τοῦ ὁποῦ τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημ-
μέλημα· αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀπο-
κλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.
Ἡ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ μέρους θέλει ὅμως πάντοτε
προηγέσθαι τῆς περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου δίκης, ἀλλ' ἢ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ χαρίτων.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

1. Χαρίζεται τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς των εἰς τοὺς
καταδίκους, Παναγιώτην Γουδῆν, Κυριάκον Σκίνταν,
Πουλῖκον Σχιουροῦνον, Νικόλαον Πετράκον, Γιάννην
Δρακουλάκον, Κώσταν Μπακαθύμιον, Γεώργιον Παπ-
παναστασίου, Παναγιώτην Δικχιόν, Κωνσταντῖνον Δι-
πλάρην, Φραγκίσκον Ζέρσε, Γεώργιον Σκλάβον, Ἀντώνιον
Δεσποτόπουλον, Σπυρίδωνα Ξεπαπαδάκον, Γρηγόριον
Μουρτάκον, Α. Δασκαλάκην, Νικόλαον Πετρόπουλον,
Σαμπάτην Γεργιτσάκον, Παναγιώτην Μπούζον, Ἰωάννην
Ξουραφᾶν, Ἀθανάσιον Νασόπουλον, Ἰωάννην Νικολετέαν,
Στρατήγην Στρατηγέαν, Φώτιον Ἀθανασόπουλον, Νικό-
λαον Ρόζην, Ἰωάννην Νίκα Διολέτην, Βασίλειον Λεονάρ-
δου, Πέτρον Μανέτην, Γ. Τριανταφυλλίδην, Θεόδωρον
Γιούρταν, Μῆτρον Μέρμιγκαν, Νικόλαον Γ. Νικολέσσην,
Γεώργιον Τσαγκάκην, Νικόλαον Καπελίσσιον.

2. Μεταβάλλεται εἰς ὀκταετὴ εἰρκτὴν ἢ ποινὴ τοῦ
καταδίκου Νικολάου Σπηλιοπούλου ἢ Ζούτου.

3. Ὁσαύτως μεταβάλλεται εἰς δεκαετὴ δεσμὰ ἢ
ποινὴ τῶν καταδίκων Παναγιώτου Γραμπᾶ, Ἀθανασίου
Συκᾶ, Ἰωάννου Ξέπαπα, Α. Πίτσουλα καὶ Ἡλία Πίτσουλα.

4. Εἰς τριετὴ φυλάκισιν μεταβάλλεται ἢ ποινὴ τοῦ
καταδίκου Νικολάου Τριπολιτσιώτου.

5. Μεταβάλλεται εἰς ἑξάμηνον φυλάκισιν ἢ ποινὴ
τῶν καταδίκων Κίκη Πούλιου καὶ Μίχα Νάση.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα
ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος
Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰανουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Α. ΜΕΛΑΣ.

ΔΗΛΟΠΟΗΣΙΣ

Περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων Τριφυλίας.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρθ. 2 τοῦ
ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1843 Νόμου συνταχθέν τὴν 30
Ἰανουαρίου πρωτόκολλον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ
Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου Τριφυλίας καὶ τοῦ ὑποτελῶντος
Κυπαρισσίας, προσδιορίζομεν τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῶν
σταφίδων Τριφυλίας διὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον
1843 εἰς δραχ. 108.89 τὴν χιλιάδα συμπεριλαμβανο-
μένου καὶ τοῦ ἐννατημορίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Φεβρουαρίου 1844.

Ὁ Γραμματεὺς
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Θ. Σχινᾶς.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

